

om det er det ene eller det andet Sted i Landet, enter han har et større eller mindre Landbrug og tænke os, at han brænder alt det Korn, som han har avlet, og som egner sig dertil, til Brændevin, og at han saa selv tilligemed sine Følk drikker Brændevinen, har denne Mand saa Gevinst, eller har han Tab? Jeg mener, der kan kun gives et Svar: Han har Tab, nemlig for det Første det, at han brænder sit Korn op og derfor, for at holde de samme Kreaturer som hidtil, maa købe et tilsvarende Kvantum Korn. Dernæst skal han afholde den Udgift, som der afstedkommes ved Anlæget og Driften af dette Brænderi. Der er endelig en tredje Ting, som maa tages i Betragtning, nemlig hvorvidt den Spiritus, som han og hans Følk nyde, er til Velsignelse for dem. Dette skal jeg nu ikke udbrede mig over, men overlade til ærede Medlemmer selv at udgrænse dette. Noget faar han imidlertid, som kan være til Nytte, nemlig Masken, og der siges, at det er et meget godt Kreaturfoder, men jeg mener dog, at Kornet, saaledes som det er avlet og derefter formalet og gruttet og i denne Tilstand givet Kreaturerne, har en endnu større Værdi. Det er dette lille Eks-empel, som jeg vilde fremdrage lige overfor Brændevinen, og det samme mener jeg gælder overfor bajerst Æl. Nu kan dertil jo siges: Hvor Produktionen er baseret paa Udførsel, bliver Forholdet et andet, men det kan siges baade overfor Brændevin og overfor bajerst Æl, og Udførselen deraf udgør kun et grumme lille Kvantum. — Altsaa, forelaa dette Lovforslag her i al sin Røghed, ganske simpelt med det Spørgsmaal for sig: Vil Du Told paa Sukker, eller vil Du Told paa bajerst Æl, saa vilde det ikke være saa vanskeligt at svare derpaa, endog saa set fra et Afholdsstandpunkt. Men saaledes foreligger Sagen jo ikke (Modsigelse). Nej, der er virkelig noget mere ved det. Jeg skal imidlertid se noget nærmere paa Spørgsmaalet fra et Afholdsstandpunkt. Spørgsmaalet bliver her: Vil saadan en lille Told paa det bajerst Æl favorisere Afholdssagen synderlig? Det bliver Spørgsmaalet overfor Afholdssagen set fra et Afholdsstandpunkt, og her tror jeg, at jeg tør svare med et bestemt nej. Hvad er nemlig Afholdssagens eller Afholdsmandens Maal? Jeg skal indbefatte Svaret i tre korte Sætninger. Den første er den at redde de Faldne, at redde Dranferne, saa vidt vi kunne, den anden er at værne de unge fra at falde, og den tredje er at skabe en Opinion, at opagitere en Stemning i Folket mod de berufende Drikke, saa at vi kunde jage dem fra den ene Stilling i Samfundet over til den anden og

tilsidst jage dem helt ud af Landet. Det er egentlig Afholdsfolkernes Maal. Det er sagt med endnu kortere Ord, nemlig, at vort Maal er Forbud (Modsigelse). Ja, det er vort Maal. Jeg kender maaste lige saa godt Afholdsfolkernes Maal som det ærede Medlem; jeg har arbejdet i denne Sag i ikke saa faa Aar. Det er Maalet. Men vi Afholds-mænd ere ikke saa dumme at sætte Maalet frem i første Linie, saa længe vi ikke have et Flertal i Befolkningen paa vor Side. Vi vide imidlertid som sagt, hvor Maalet ligger, og dette Maal naa vi ikke ved en saadan Stillings-told. Lad os nu tage de nævte tre Punkter frem et for et. Redde vi egentlig Dranferen ved, at vi lægge et Par Dre paa en halv Bajer? Jeg tror det ikke; Dranferen vil nok saa sin halve Bajer eller sin Spiritus, selv om den bliver en lille Smule dyrere end nu. En Ting vinde vi imidlertid, og det er, at vi fremskynde hans økonomiske Ruin, idet hans Penge hurtigere saa Ende. Det er det eneste, vi naa derved. Hvad det angaar at værne de unge mod at falde, da tror jeg heller ikke, at et Par Dre eller tre paa en halv Bajer synderlig vil afholde ham fra at nyde det bajerst Æl. Ganske vist er deres Stilling ikke glimrende, men i alt Fald ere de saaledes stillede, at de des-værrer ikke have saa faa Skillinger at bruge til bajerst Æl, og naar de saa komme ud paa Landet, hvor der jo er Høkere og Købmænd og Værtshuse, gaa de jo derhen og nyde deres halve Bajere og sidde paa den Maade og more sig, om man kan kalde det saa, og de vige ikke tilbage, om den halve Bajer bliver et Par Dre dyrere. Der blev sagt her i Tinget, det var vistnok i Gaar, at der var nogen, der kaldtes Ælfonger, det vil sige saa meget som, at det er Følk, der havde tjent saa meget paa Ælet, at de ere blevne store Penge-mænd og som Folge deraf have faaet Magt. Naar vi fremsætte Ordet Røtge, mene vi jo, at det er en Mand med Myndighed, og Bajerstøllongernes Myndighed maa jo bestaa i de mange Penge, de have skrevet sammen. Men naar nu en saadan har tjent saa meget paa det bajerst Æl, mon han saa ikke kunde læmpe sig en lille Smule i Fortjenesten og lade en halv Bajer sælges i Dre billigere, og saa kunde maaste Udsælgerne, Forhandlerne, gaa den samme Vej og give Afstald paa 1 Dre paa Fortjenesten, saa blev det da kun 1/2 Dre, en halv Bajer blev dyrere, og det vilde ikke mærkes paa en enkelt, og det blev kun en forspindende Genstand, naar Ælet købes i Duffinvis. At oparbejde en Stemning mod berufende Drikke ved at lægge en halv Dre paa en halv Bajer eller i det hele taget at